

Udskriftsdato: 22. februar 2021

KEN nr 9684 af 23/06/2015 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 15-70-00781

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 15-70-781

Pressenævnets kendelse i sag nr. 15-70-00781

Resumé

Ikke kritik af interviews med mindreårige

TV 2 bragte et nyhedsindslag om advokaters rolle i konfliktfyldte forældremyndighedssager. En far og hans to børn medvirkede i indslaget. Under et interview med faren og hans to børn fremsatte de krænkende beskyldninger mod moren til børnene. Pressenævnet finder, at medierne bør udvise et betydeligt hensyn til børn, særligt i sager, hvor de medvirkende børn inddrages i en konfliktfyldt og langvarig strid mellem forældrene. I den konkrete sag finder nævnet efter en samlet vurdering, at TV 2 ikke har tilsidesat hensynet til børnene.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Retlig interesse

Det er en betingelse for at klage til Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over. Det indebærer, at man selv som person, organisation, virksomhed eller lignende skal være omtalt, afbilledet eller på anden måde identificeret i mediet.

Da [Klager]s eksmand og børn deltager i indslaget med navns nævnelser og bl.a. omtaler hendes adfærd i forbindelse med parternes forældremyndigheds- og samværssager, har [Klager] retlig interesse i, at klagen behandles, uanset at hun ikke selv er nævnt ved navn.

Sagen behandles alene i forhold til [Klager], og ikke dennes advokat, [Klagers advokat], da der ikke foreligger en fuldmagt fra advokaten til, at [Klager] kan klage på hendes vegne.

God presseskik

- Privatlivets fred

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

Pressenævnet finder, at der er en klar samfundsmæssig interesse i formidlingen af oplysninger om, at visse advokater angiveligt anvender grundløse anklager mod den ene forælder i forbindelse med forældremyndigheds- og samværssager, hvilket TV 2 bruger [Familienavn]s sag til at belyse. Nævnet finder derfor, at TV 2 var berettiget til at omtale sagen mellem [Person A] og [Klager].

Da [Klager] ikke selv er afbildet eller nævnt ved navn i indslaget, og således ikke kan identificeres af den brede offentlighed, finder nævnet, at TV 2 har sikret tilstrækkelig beskyttelse af hendes personlige anseelse, uanset at hendes navnefællesskab med [Person A] og børnene forhindrer en komplet anonymisering.

- Børns deltagelse

Der bør udvises særligt hensyn over for børn og andre personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser eller anden medvirken. Ved offentliggørelse af interview eller lig-

nende bør forældresamtykke indhentes, når emnets karakter og den mindreåriges alder taler derfor, jf. punkt B.5.

Pressenævnet finder, at medierne bør udvise et betydeligt hensyn til børn, særligt i sager som den foreliggende, hvor de medvirkende børn inddrages i en meget konfliktfyldt og langvarig strid mellem forældrene.

Da [Person A] imidlertid efter det oplyste har den fulde forældremyndighed over [Barn 1] og [Barn 2] og må anses for at have givet sit samtykke til børnenes deltagelse i indslaget – og børnene i øvrigt deltager sammen med deres far – finder nævnet efter en samlet vurdering ikke, at TV 2 har tilsidesat hensynet til børnene.

- Korrekte oplysninger

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gives, er korrekte, jf. punkt A.1.

Det fremgår af TV 2s indslag gennem interview med børnene [Barn 1] og [Barn 2], at [Klager] sammen med sin advokat [Klagers advokat] angiveligt skulle have instrueret børnene i at fremsætte falske påstande om fysiske overgreb begået af deres far, [Person A]. [Klager] har heroverfor anført, at [Person A] – sammen med TV 2 – skulle have instrueret børnene i at fortælle således til TV 2, og at oplysningerne således er forkerte. [Klager] har i den forbindelse påpeget, at advokaten angiveligt ikke havde mødt børnene eller var involveret i forældremyndighedssagen på tidspunktet for de første anklager mod faderen.

Pressenævnet har noteret sig det omfattende baggrundsmateriale fremsendt af både [Klager] og TV 2 i sagen, herunder en lang række retsdokumenter, men finder på grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for nævnet ikke mulighed for at tage stilling til de fremførte påstande. Nævnet finder således ikke grundlag for med den fornødne sikkerhed at tage stilling til, hvorvidt de nævnte oplysninger i udsendelsen er korrekte, herunder hvorvidt børnenes udsagn er sandfærdige.

- Kildekritik

Det fremgår endvidere af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A.2.

Henset til det høje konfliktniveau i forældremyndigheds- og samværssagerne mellem [Klager] og [Person A], havde TV 2 anledning til at udvise særlig agtpågivenhed over for oplysningerne fra [Person A] og børnene. Da det fremgår klart af indslaget, at oplysningerne stammer fra konfliktens parter og genstand, finder nævnet, at seerne havde mulighed for selv at vurdere troværdigheden af udtalelserne.

- Forelæggelse

Det fremgår endelig af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare, jf. punkt A. 3.

Nævnet finder, at oplysningerne i udsendelsen kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager], hvorfor de har skullet forelægges for hende. TV 2 rettede telefonisk henvendelse

til [Klager] den 12. marts 2015, og da opkaldet ikke blev besvaret, sendte TV 2 en mail til hende, hvori formålet med henvendelsen kort blev skitseret. Det var herefter [Person B], der ringede tilbage til TV 2 og førte en længere samtale om sagen. Under disse omstændigheder finder nævnet, at TV 2 havde belæg for at antage, at [Person B] besvarede TV 2s henvendelse på vegne af [Klager] og udtalte sig på dennes vegne.

Nævnet lægger efter det oplyste til grund, at [Person B] under samtalen tilbageviste påstandene om, at der skulle være fremsat falske anklager om vold mv., og desuden afviste at deltage i indslaget. Nævnet finder ikke anledning til at kritisere, at TV 2 på baggrund af samtalen citerede [Klager] for at afvise at have medvirket til at skabe falske anklager, og at TV 2 konkluderede, at parret ikke ønskede at deltage i indslaget, uanset om [Person B] ved samtalens afslutning måtte have oplyst, at han udtalte sig uden for referat. Det bemærkes, at det citerede er i overensstemmelse med [Klager]s synspunkter for nævnet.

[Klager] sendte efterfølgende (men inden udsendelsens start) en mail til TV 2, hvoraf det fremgik, at hun ikke ønskede at tage til genmæle, da sagen efter hendes opfattelse ikke hører til i medierne. Som svaret i øvrigt er formuleret finder nævnet, at der var grund til at betvivle, hvorvidt [Klager] havde forstået karakteren af den planlagte offentliggørelse. Nævnet bemærker i den forbindelse, at det ikke fremgår af TV 2s mail til [Klager], at TV 2 havde interviewet hendes børn, og at deres udtalelser ville indgå i indslaget.

Nævnet finder derfor, at det havde været bedst i overensstemmelse med god presseskik, hvis TV 2 havde sørget for at præcisere henvendelsen overfor [Klager] i lyset af dennes svar. Nævnet finder dog ikke tilstrækkelig grund til at kritisere dette forhold, også henset til den forudgående telefonsamtale med [Person B], hvor den planlagte offentliggørelse efter det oplyste blev drøftet nærmere.

Pressenævnet finder som udgangspunkt ikke, at en forelæggelse lidt over to timer før den planlagte offentliggørelse i en sag af den foreliggende karakter giver rimelig tid til at svare. Henset til TV 2s telefonsamtale med [Person B], og henset til, at det af [Klager]s efterfølgende mail til TV 2 – uanset en tilsyneladende misforståelse omkring offentliggørelsens karakter – fremgik, at hun ikke ønskede at kommentere sagen yderligere, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at TV 2 ikke har taget yderligere skridt til at kontrollere oplysningerne, herunder eventuelt udsætte offentliggørelsen med henblik herpå.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over et indslag bragt i nyhederne kl. 22 i TV 2 den 12. marts 2015, idet hun mener, at god presseskik er tilsidesat.

1 Sagsfremstilling

TV 2 bragte den 12. marts 2015 et indslag i nyhederne kl. 22 om, at visse – unavngivne – advokater medvirker til at optrappe konflikten i forældremyndigheds- og samværssager ved at fremsætte falske anklager mod den ene forælder.

Af indslaget fremgår følgende:

”*Studievært:* Alt for mange sager om forældremyndighed ender i falske anklager om vold og incest. Det fører til, at især fædre mister samværet med deres børn. Ifølge Statsforvaltningen er der en håndfuld advokater, der optrapper skilsmisssager ved at bruge udokumenterede og urigtige anklager. Faktisk mener Statsforvaltningen, at de mindst én gang om ugen støder på falske anklager. Det problem har den familie, vi skal møde nu, haft helt tæt inde på livet.

”*Speak (mens man ser familie sidde og spille et spil):* Det er kun et år siden, at [Barn 1] og [Barn 2] på 9 og 12 år igen flyttede hjem til deres far, [Person A]. I 2010 gik [Person A] og hans daværende kone fra hinanden. Kort tid efter fulgte en række anklager fra hans ekskone, blandt andet om vold og incest.

[Person A] (interview): Der er ikke noget mere modbydeligt som forælder at blive beskyldt for at have lavet overgreb mod det kæreste, man har i livet.

Speak: [Person A] er blevet frikendt af by- og landsret. Han mener selv, at anklagerne blandt andet var advokatens påfund for, at hans ekskone kunne få forældremyndigheden.

Interviewer (siddende over for [Barn 1] og [Barn 2]): Hvad var det, advokaten sagde, I skulle sige om jeres far?

[Barn 1]: Altså, helt præcist?

Interviewer: Ja, eller sådan, som du husker det.

[Barn 2]: Ligesom, at han tog fat i os og slog os.

[Barn 1]: Alle mulige ting, han havde gjort mod os, der kun er forfærdelige mennesker, der ville gøre.

Interviewer: Og passer det?

[Barn 1]: Nej, min far er rigtig dejlig.

Interviewer: Sagde advokaten til jer, at I skulle sige det sådan her?

Begge [børn]: Ja.

[Barn 1]: Hun var meget sådan, at hun skrev og talte både meget sammen med vores mor, og så havde de jo på en eller anden måde, regner jeg med, fået aftalt, hvad det var, som vi skulle sige, for at det ville komme til at passe med det, de havde planlagt.

Speak: Ifølge Foreningen Far er advokaten en af 7 navngivne advokater, der anklages for at bruge uetiske metoder i familiesager. De sender blandt andet deres klienter på krisecentre for at få sagen til at se voldsom ud uden grund, og de medvirker aktivt til falsk politianmeldelse mod bedre vidende. Også i Statsforvaltningen oplever de, at nogle advokater opfordrer deres klienter til at lyve i retten.

Bente Koudal Sørensen, afdelingsleder ved Statsforvaltningen (interview): Det er helt utilstedeligt, at man som advokat, som én, der egentligt skulle hjælpe forældrene, modarbejder, at der kommer en god løsning for forældre og børn.

Speak: TV 2-nyhederne har dagen igennem forsøgt at få en kommentar fra moderens advokat, men hun har trods talrige henvendelser ikke vendt tilbage. [Person A] har i dag fuld forældremyndighed over sine to døtre, men advokatens indblanding har været en hård tid for hele familien.

[Barn 1](interview): Jeg synes, det var meget ubehageligt at blive nødt til at sige nogle ting, der ikke passede.

Interviewer: Sagde I til advokaten, at det ikke passede?

[Barn 1]: Det vidste hun jo selv, og det vidste vi også, men det var noget der blev fortalt, hvad vi skulle sige. Vi havde ikke så meget valg om det.

[Person A]: Det gør ondt at blive beskyldt for den her slags ting, men at vide, at ens børn bliver manipuleret til at skulle sige grimme ting om en af de personer, der er vigtigst for dem i deres liv, nemlig en af deres forældre, det var nok det, der gjorde allermest ondt at forstå, at mine børn befandt sig i sådan en klemme.

Studievært: TV 2-nyhederne har i dag været i kontakt med [Person A]s ekskone. Hun afviser at have medvirket til at skabe falske anklager, men ønsker ikke at lade sig interviewe om sagen.”

Forud for offentliggørelsen af indslaget modtog [Klager] samme dag kl. 11.45 (amerikansk tid, svarende til 19.45 dansk tid) en mail fra TV 2s journalist, hvoraf det fremgår:

”Hej [Klager].

Jeg er i gang med et indslag om familieadvokater der i familiesager bryder etiske regler i retssalene.

[Person A] mener, at din advokat [Klagers advokat] opfordrede Jeres [børn] til at fortælle usandheder om vold og incest for at lægge pres i sagen.

Vi vil gerne have dit syn på dette og høre om du med det samme kan ringe tilbage på [telefonnummer].

Med venlig hilsen

[...]

Journalist, TV 2 Nyhederne”

[Klager]s nuværende mand, [Person B], ringede herefter til TV 2s journalist og drøftede sagen. Der foreligger ikke en udskrift af telefonsamtalen.

Af en mail sendt samme aften kl. 21.17 fra [Klager] til TV 2s journalist fremgår det bl.a.:

”Hej [...]

Jeg vil derimod værdsætte at TV 2/du indrykker en lille artikel at artiklen vedrørende [Person A] er fjernet grundet faktuelle urettsmassigheder eller at det ikke har været muligt at verificere de fremsatte påstande fra [Person A].

Artiklen overskrider meget klart, hvad kan kaldes god presseskik! Artiklen er direkte ensidig og jeg bliver fremstillet som en logner og en person der kun søger havn, intet kunne være mere forkert [...]

Jeg har ikke noget ønske om at tage til genmæle, da denne sag ikke hører til i medierne, da det involverer mine [børn] yderligere i sagen [...]

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

[Klager] har navnlig anført, at TV 2 har tvunget hendes børn til at fremkomme med falske beskyldninger mod hendes advokat, [Klagers advokat], og at hun ønsker TV 2 pålagt at bringe en officiel undskyldning for dette forhold. [Klager] har i den forbindelse påpeget, at advokaten først blev involveret i sagen, efter at børnene havde fortalt, at de havde været udsat for vold fra faderen, og at advokaten derfor ikke kunne være ophav til oplysningerne. Børnene havde end ikke mødt advokaten på dette tidspunkt. Det er ifølge [Klager] hendes eksmand, [Person A], og TV 2, som har instrueret børnene i at fremsætte falske anklager mod advokaten, og ikke – som påstået i udsendelsen - advokaten, der har instrueret børnene i at fremsætte falske anklager mod [Person A].

[Klager] har oplyst, at hendes nuværende mand, [Person B], havde en telefonsamtale med TV 2 forud for offentliggørelsen af indslaget, og at han måske fejlagtigt troede, at indslaget allerede var sendt, samt at han ikke vidste, at det var TV 2, der havde ringet til hende

[Person B] har på [Klager]s vegne oplyst, at [Klager] hverken læser eller skriver dansk særlig godt, og at hendes svarmail til TV 2 forud for offentliggørelsen stammer fra dengang, parret skrev til BT. Det var [Klager]s opfattelse, at der var tale om en trykt artikel, og at det derfor blot var et spørgsmål om at fjerne den fra internettet og efterfølgende indrykke et dementi af historien. TV 2 burde have tilsendt dem historien før offentliggørelsen, så de havde haft mulighed for at se, hvad den handlede om. I stedet blev de først kontaktet få timer inden offentliggørelsen, hvilket slet ikke ville være nok til at forberede et svar, idet de ville skulle fremfinde de relevante papirer i en stak på 2.000 dokumenter. De havde derfor ikke mulighed for at svare relevant, og udsendelsen kunne sagtens have ventet 24 eller 48 timer uden nogen skade.

[Person B] har endvidere på [Klager]s vegne anført, at det er uden betydning, at TV 2 ikke har anvendt deres navn eller billede, da sagen allerede er så kendt, at alle ved, hvem det drejer sig om. [Person A] har allerede deltaget i flere medier, herunder BT, Jyllands-Posten og nu for anden gang TV 2. [Person B] har desuden anført, at TV 2 ikke havde ret til at bruge hans udtalelser fra telefonsamtalen til noget, da han gentagne gange sagde, at hans udtalelser var fuldstændig ”off the record”. Desuden sagde han på intet tidspunkt, at han udtalte sig på vegne af [Klager], så dette må være TV 2s egen antagelse. Som telefon-

samtalen forløb, kan det ikke betvivles, at han og [Klager] på ingen måde ønskede at deltage i eller kommentere på udsendelsen.

[Person B] har endelig på [Klager]s vegne anført, at [Person A] har en personlig og økonomisk interesse i at skade diverse advokater, idet han har stiftet [Firmanavn], som primært hjælper fædre i Statsforvaltningen. Således har han en økonomisk interesse i at fremstå på nationalt tv, hvilket er godt for forretningen.

2.2 TV 2s synspunkter

TV 2 har anført, at udgangspunktet for beslutningen om at bringe indslaget var en dagsaktuel debat rejst af bl.a. Statsforvaltningen og Foreningen Far om en række advokaters medvirken til at optrappe konflikten i samværssager ved brug af uetiske metoder, herunder ved at opfordre klienter til at tale usandt og anspore til indgivelse af grundløse politianmeldelser.

TV 2 har oplyst, at [Person A]s sag ifølge Foreningen Far var et validt eksempel på et sådant forløb. TV 2 tog på den baggrund kontakt til [Person A] den 12. marts 2015 og gennemførte samme dag et interview med ham og [børnene], [Barn 2] og [Barn 1].

TV 2 ringede talrige gange i løbet af den 12. marts 2015 til advokat [Klagers advokat] med henblik på at høre hendes side af sagen. Det lykkedes ikke, hvilket fremgår af indslaget, og advokaten har heller ikke efterfølgende kontaktet TV 2.

Endvidere kontaktede TV 2 [Klager] og [Person B] umiddelbart efter interviewoptagelserne med Christian, [Barn 1] og [Barn 2] for at høre deres side af sagen. TV 2 ringede således kl. 19.43 til [Klager], som ikke besvarede opkaldet. TV 2 fulgte derfor op med en mail og en sms kl. 19.45, hvori TV 2 forelagde hovedpunkterne i [Person A]s udtalelser og bad [Klager] om at kontakte TV 2. [Person B] kontaktede få minutter efter TV 2s journalist på telefon, hvorefter de førte en samtale af ca. 30 minutters varighed.

TV 2 har om telefonsamtalen oplyst, at [Person B] undervejs i samtalen blev gjort opmærksom på indholdet af TV 2s interview tidligere på dagen med [Person A] og [børnene], herunder på, at [børnene] udtaler, at det var advokaten, [Klagers advokat], der i samarbejde med deres mor instruerede dem i at forklare usandt. [Person B] oplyste i samtalen bl.a., at [Person A]s og [børnene]s er usande, at der ikke er tale om falske anklager, og at hverken han eller [Klager] ønskede at medvirke i indslaget.

TV 2 har oplyst, at det er tv-stationens opfattelse af samtalen, at [Person B] udtalte sig på egne vegne samt på [Klager]s vegne. TV 2 modtog herefter kl. 21.17 en mail fra [Klager] med følgende ordlyd: ”Jeg har ikke noget ønske om at tage til genmæle, da denne sag ikke hører til i medierne, da det involverer mine [børn] yderligere i sagen.” Mailen bekræftede TV 2s opfattelse af, at [Person B] under telefonsamtalen også udtalte sig på vegne af [Klager].

For så vidt angår klagen over, at TV 2 bragte [Person A], [Barn 1] og [Barn 2]s udtalelser om, at [Klager] og dennes advokat instruerede [børnene] i at fortælle usandheder, har TV 2 anført, at udtalelserne ikke blev videregivet ukritisk, idet disse har støtte i adskillige retsdokumenter. TV 2 har desuden henvist til, at [Person A], [Barn 1] og [Barn 2] har ytringsfrihed til at fortælle deres version af historien, og TV 2 finder, at der er tale om videreformidling af et emne af væsentlig offentlig interesse, herunder særligt spørgsmålet om, hvorvidt advokater optrapper samværskonflikter ved at anvende uetiske metoder. TV 2 har med henvisning til, at der ikke videregives navn eller billede, fundet, at hensynet til ytringsfriheden og informationsfriheden vejer tungere end hensynet til privatlivet.

TV 2 har endvidere fremhævet, at udtalelserne er blevet forelagt for [Klager] gennem [Person B], og at [Person B]s opfattelse af, at udtalelserne er usande, blev videregivet i udsendelsen. Det er på den baggrund TV 2s opfattelse, at TV 2 ikke bringer ukorrekt information, og at TV 2 har udvist tilstrækkelig kildekritik over for [Person A], [Barn 1] og [Barn 2].

For så vidt angår klagen over, at TV 2 skulle have bragt ukorrekt faktuel information, idet det følger af indslaget, at pigerne havde mødt advokaten, hvilket ifølge klagen ikke er tilfældet, har TV 2 henvist til, at

[Person B] ikke under telefonsamtalen med TV 2s journalist oplyste, at advokaten aldrig havde mødt pigerne. TV 2 havde derfor ikke nogen grund til at betvivle, at pigerne havde mødt advokaten.

Til det i klagen anførte om, at [Klagers advokat] ikke var en del af sagen i den periode, som [Person A] henviser til, har TV 2 fremhævet, at såvel [Person A] som [Barn 1] og [Barn 2] oplyste, at advokat [Klagers advokat] instruerede børnene i at forklare usandt. TV 2 har endvidere anført, at TV 2 ved gennemgang af en række af sagens dokumenter blev bekræftet i, at [Klagers advokat] havde repræsenteret [Klager] i forbindelse med forældremyndighedssagen.

Det er på den baggrund TV 2s opfattelse, at TV 2 ikke uberettiget har gengivet oplysninger vedrørende advokaten i indslaget. TV 2 har i den forbindelse understreget, at advokaten ikke omtales ved navn, men som ”hun”.

TV 2 har endelig afvist, at TV 2 skulle have tilladt for kort tid til at reagere på TV 2s henvendelse. Det er efter TV 2s opfattelse ikke afgørende, at der kun forløb ca. to timer fra første gang, TV 2 kontaktede [Klager], til indslaget blev sendt. Det afgørende er i stedet, at TV 2 inden offentliggørelsen af indslaget havde kontakt med både [Klager] og [Person B], at TV 2 forelagde kritikpunkterne for dem begge, at [Person B] svarede på disse på deres begges vegne, og at både [Klager] og [Person B] begge oplyste, at de ikke ønskede at stille op til interview. TV 2 fandt på den baggrund ikke, at der var nogen grund til at tro, at historien ville blive belyst yderligere fra deres side ved udskydelse af offentliggørelsestidspunktet.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Hanne Schmidt, Inger Bach, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

Retlig interesse

Det er en betingelse for at klage til Pressenævnet, at klageren har retlig interesse i det forhold, der klages over. Det indebærer, at man selv som person, organisation, virksomhed eller lignende skal være omtalt, afbilledet eller på anden måde identificeret i mediet.

Da [Klager]s eksmand og børn deltager i indslaget med navns nævnelse og bl.a. omtaler hendes adfærd i forbindelse med parternes forældremyndigheds- og samværssager, har [Klager] retlig interesse i, at klagen behandles, uanset at hun ikke selv er nævnt ved navn.

Sagen behandles alene i forhold til [Klager], og ikke dennes advokat, [Klagers advokat], da der ikke foreligger en fuldmagt fra advokaten til, at [Klager] kan klage på hendes vegne.

God presseskik

- Privatlivets fred

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

Pressenævnet finder, at der er en klar samfundsmæssig interesse i formidlingen af oplysninger om, at visse advokater angiveligt anvender grundløse anklager mod den ene forælder i forbindelse med forældremyndigheds- og samværssager, hvilket TV 2 bruger [Familienavn]s sag til at belyse. Nævnet finder derfor, at TV 2 var berettiget til at omtale sagen mellem [Person A] og [Klager].

Da [Klager] ikke selv er afbildet eller nævnt ved navn i indslaget, og således ikke kan identificeres af den brede offentlighed, finder nævnet, at TV 2 har sikret tilstrækkelig beskyttelse af hendes personlige anseelse, uanset at hendes navnefællesskab med [Person A] og børnene forhindrer en komplet anonymisering.

- Børns deltagelse

Der bør udvises særligt hensyn over for børn og andre personer, som ikke kan ventes at være klar over virkningerne af deres udtalelser eller anden medvirken. Ved offentliggørelse af interview eller lignende bør forældresamtykke indhentes, når emnets karakter og den mindreåriges alder taler derfor, jf. punkt B.5.

Pressenævnet finder, at medierne bør udvise et betydeligt hensyn til børn, særligt i sager som den foreliggende, hvor de medvirkende børn inddrages i en meget konfliktfyldt og langvarig strid mellem forældrene.

Da [Person A] imidlertid efter det oplyste har den fulde forældremyndighed over [Barn 1] og [Barn 2] og må anses for at have givet sit samtykke til børnenes deltagelse i indslaget – og børnene i øvrigt deltager sammen med deres far – finder nævnet efter en samlet vurdering ikke, at TV 2 har tilsidesat hensynet til børnene.

- Korrekte oplysninger

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt, bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte, jf. punkt A.1.

Det fremgår af TV 2s indslag gennem interview med børnene [Barn 1] og [Barn 2], at [Klager] sammen med sin advokat [Klagers advokat] angiveligt skulle have instrueret børnene i at fremsætte falske påstande om fysiske overgreb begået af deres far, [Person A]. [Klager] har heroverfor anført, at [Person A] – sammen med TV 2 – skulle have instrueret børnene i at fortælle således til TV 2, og at oplysningerne således er forkerte. [Klager] har i den forbindelse påpeget, at advokaten angiveligt ikke havde mødt børnene eller var involveret i forældremyndighedssagen på tidspunktet for de første anklager mod faderen.

Pressenævnet har noteret sig det omfattende baggrundsmateriale fremsendt af både [Klager] og TV 2 i sagen, herunder en lang række retsdokumenter, men finder på grund af de begrænsede muligheder for at føre bevis for nævnet ikke mulighed for at tage stilling til de fremførte påstande. Nævnet finder således ikke grundlag for med den fornødne sikkerhed at tage stilling til, hvorvidt de nævnte oplysninger i udsendelsen er korrekte, herunder hvorvidt børnenes udsagn er sandfærdige.

- Kildekritik

Det fremgår endvidere af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A.2.

Henset til det høje konfliktniveau i forældremyndigheds- og samværssagerne mellem [Klager] og [Person A], havde TV 2 anledning til at udvise særlig agtpågivenhed over for oplysningerne fra [Person A] og børnene. Da det fremgår klart af indslaget, at oplysningerne stammer fra konfliktens parter og genstand, finder nævnet, at seerne havde mulighed for selv at vurdere troværdigheden af udtalelserne.

- Forelæggelse

Det fremgår endelig af de vejledende regler for god presseskik, at oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesferringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Forelæggelse bør ske således, at der gives den adspurgte rimelig tid til at svare, jf. punkt A. 3.

Nævnet finder, at oplysningerne i udsendelsen kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesferringende for [Klager], hvorfor de har skullet forelægges for hende. TV 2 rettede telefonisk henvendelse til [Klager] den 12. marts 2015, og da opkaldet ikke blev besvaret, sendte TV 2 en mail til hende, hvori formålet med henvendelsen kort blev skitseret. Det var herefter [Person B], der ringede tilbage til TV 2 og førte en længere samtale om sagen. Under disse omstændigheder finder nævnet, at TV 2 havde belæg for at antage, at [Person B] besvarede TV 2s henvendelse på vegne af [Klager] og udtalte sig på dennes vegne.

Nævnet lægger efter det oplyste til grund, at [Person B] under samtalen tilbageviste påstandene om, at der skulle være fremsat falske anklager om vold mv., og desuden afviste at deltage i indslaget. Nævnet finder ikke anledning til at kritisere, at TV 2 på baggrund af samtalen citerede [Klager] for at afvise at have medvirket til at skabe falske anklager, og at TV 2 konkluderede, at parret ikke ønskede at deltage i indslaget, uanset om [Person B] ved samtalens afslutning måtte have oplyst, at han udtalte sig uden for referat. Det bemærkes, at det citerede er i overensstemmelse med [Klager]s synspunkter for nævnet.

[Klager] sendte efterfølgende (men inden udsendelsens start) en mail til TV 2, hvoraf det fremgik, at hun ikke ønskede at tage til genmæle, da sagen efter hendes opfattelse ikke hører til i medierne. Som svaret i øvrigt er formuleret finder nævnet, at der var grund til at betvivle, hvorvidt [Klager] havde forstået karakteren af den planlagte offentliggørelse. Nævnet bemærker i den forbindelse, at det ikke fremgår af TV 2s mail til [Klager], at TV 2 havde interviewet hendes børn, og at deres udtalelser ville indgå i indslaget.

Nævnet finder derfor, at det havde været bedst i overensstemmelse med god presseskik, hvis TV 2 havde sørget for at præcisere henvendelsen overfor [Klager] i lyset af dennes svar. Nævnet finder dog ikke tilstrækkelig grund til at kritisere dette forhold, også henset til den forudgående telefonsamtale med [Person B], hvor den planlagte offentliggørelse efter det oplyste blev drøftet nærmere.

Pressenævnet finder som udgangspunkt ikke, at en forelæggelse lidt over to timer før den planlagte offentliggørelse i en sag af den foreliggende karakter giver rimelig tid til at svare. Henset til TV 2s telefonsamtale med [Person B], og henset til, at det af [Klager]s efterfølgende mail til TV 2 – uanset en tilsyneladende misforståelse omkring offentliggørelsens karakter – fremgik, at hun ikke ønskede at kommentere sagen yderligere, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at TV 2 ikke har taget yderligere skridt til at kontrollere oplysningerne, herunder eventuelt udsætte offentliggørelsen med henblik herpå.

Afgjort den 23. juni 2015.